

Janina Krauss, Adam Krauss

Baczyn, gm. Liszki, woj. krakowskie

Informator Archeologiczny : badania 19, 61

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BAHCE STARE 2/WARSZAWY

patrz
okres wpływów rzymskich

BAROSÓWKO, gm. Szamotały
woj. pomorskie
Stanowisko 1 c

patrz
wczesne średniowiecze

BACZYŃ, gm. Liszki
woj. krakowskie

Muzeum Archeologiczne
Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Krakowie

Badania prowadzi mgr Janina Kraus i dr Adam Kraus. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie - Konserwator Zabytków Archeologicznych. Trzynasty sezon badań. Cmentarzysko kultury łżyckiej z okresu halstackiego.

Kontynuowano badania na cmentarzysku, które znajduje się na południowym sklonie wzniesienia opadającego ku rzece Sanie.

Odkryto 16 grobów płaskich o mieszczym obrzędzie grzebalnym /nr 393-408/, spośród których wyróżniono 4 szkieletowe, 5 ciałopalnych popielnicowych, 5 ciałopalnych jamowych, 1 ciałopalny uszkodzony oraz 1, w którym nie zachowały się szczątki kości.

Groby szkieletowe znajdowały się na poziomie 80-120 cm. Posiadały okrywy i obwarowania kamienne. Zmarli uklezeni byli w pozycji wyprostowanej, na osi N-S, głowami na południe. Wyposażenie grobów składało się z naczyń, wyrobów brązowych oraz 21 paciorków kościanych /nr 405/ i grzechotki w kamieniu /nr 399/.

Groby ciałopalne popielnicowe znajdowały się na głębokości 20-40 cm. Wewnątrz popielnic zaobserwowano jedynie przepalone kości. Jeden z grobów posiadał obwarowanie kamienne, inny czerpak.

Groby ciałopalne jamowe znajdowały się na poziomie 30-40 cm. Wyposażenie ich skłócone było do grobów popielnicowych i składało się z czerpaka i fragmentów naczyń.

Materiały zostały złożone w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Przewiduje się kontynuację badań.

HEBŃOW, gm. Kończalik
woj. sieradzkie
Stanowisko 3

patrz
okres lateński

BIAŁOBRZEGI
woj. rzeszowski
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadzi mgr Sylwester Czopek. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Czwarty sezon badawczy. Osada grupy tarnobrzezkiej /kultury łżyckiej/ z okresu halstackiego i lateńskiego. Ślady osadnictwa mezolitycznego oraz kultury pomorskiej.

Badania kontynuowano, obejmując eksplorację 410 m² powierzchni stanowiska w części A /kontynuacja części już przebadanej w kierunku południowym i zachodnim/. Odkryto i wyeksploatowano 43 obiekty, w tym ślady po sztach, jamy zasobowo-odpadkowe /jedna z nich wypełniona była kośćmi zwierzęcymi/ oraz owalne i okrągłe ziemianki /pókietnianki?/ o charakterze mieszkalnym. Z obiektów i warstwy kulturowej, zalegającej bezpośrednio pod warstwą orną pozyskano 13, 523 zabytki ruchome, głównie fragmenty ceramiki /z naczyń garnkowatych o chrupawaconych i szorstkich powierzchniach, zdobionych dżurkami podbrawędzonymi i listwami plastycznymi z odciskami piacowymi, z talerzy-płacków, mis i naczyń wazowatych/. Z zabytków wydzielonych na uwagę zasługują: 2 szpile żelazne z głowkami rozklepanymi i zawiniętymi w uszko, fragment żelaznej zawieszki wiaderkowej o proveniencji najprawdopodobniej scytyjskiej, paciorek z taśmy brązowej, przędziki i ich fragmenty oraz fragment glinianej figurki antropomorficznej /?/.

Całość materiałów grupy tarnobrzezkiej mieści się w granicach jej III fazy, datowanej na okres halstacki i lateński /?/.

W badaniach uzyskano także liczne fragmenty ceramiki, które wiązać można z kulturą pomorską oraz materiał krzemienisty z okresu mezolitu.

Materiały i dokumentację z badań złożono w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Przewiduje się kontynuację badań.